

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 21. De electione S. Matthiæ in Apostolum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

MEDITATIO XXI.
DE ELECTIONE SANCTI
Matthiæ in Apostolum.

PUNCTVM I.

a Actuum
1.15.23.

In diebus illis, exurgens Petrus in medio Fratrum (erat autem turba hominum simul ferè centum viginti) egit de electione vnus in Apostolum, loco Iudæ, qui testis esset Resurrectionis Christi, cū cæteris Apostolis: & statuerunt duos, Ioseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Iustus: & Mathiã. Et orantes dixerunt: tu Domine, qui corda nosti omnium, ostende quem elegeris ex his duobus vnum, accipere locum ministerij huius & Apostolatus, de quo preuaricatus est Iudas: & dederunt sortes eis, & cecidit sors super Matthiam.

I.

CONSIDERANDA primū est providentia, quam habet Christus Dominus noster, ne deficiat numerus suorum electorum, ad officia, & dignitates Ecclesiæ Militantis; vt enim deficiente Iuda, voluit eligi Mathiam, ad implendum numerum, quem designauerat duodecim Apostolorum; ita cum deficit aliquis in fide, aut Christianismo, aut Religione, aut in loco aliquo, quem tenet in Ecclesia, vocat & eligit alios eius loco: & ideo cuidam Episcopo dicitur in Apocalypsi, *b tene quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam.* Duos hinc af-

b Apocal. 11
3.

fectus

fectus magni momēti cōcipā: alterū TIMO-
RIS & HVMLITATIS, cū videā versari
me in periculo perdendi quod habeo; & vt
alius locum meum occupet, sicut in foelici Iu-
dæ euenit, de quo dixit Psaltes: *Episcopatum
eius accipiet alter*, quod supra perpendimus 4.
Pater Meditatione 6. & 31. Alter affectus est c Psal. 108.
magnæ FIDVCIÆ, de prouidentia Dei, er- 8.
ga suam Ecclesiam, & status religiosos, & om-
nes Communitates seu cōgregationes, Diui-
no ipsius obsequio dedicatas; inspirans mul-
tis, vt succedant in locum eorum, qui diem
suum in eis obeunt, aut etiam eas deserunt.

DEINDE perpendenda est eiusdem Christi
Domini nostri suavis Ecclesiae gubernatio, II.
per suos Pastores, quos in ea posuit. Cū enim
quadraginta illis diebus, quibus mansit in
terra cum suis discipulis, potuisset alium A-
postolum, loco Iudæ eligere, sicut reliquos d
elegerat, & nominauerat ante Passionem, d Luca 6.
quod hoc, ratione suæ dignitatis & excellen- 13.
tiæ; ad ipsū pertineret; id tamē in hac electi-
one non fecit, sed eam reliquit Sancto Petro,
& collegio Apostolico; vt illi illum nomina-
rent, & per ipsos fieret electio, assistente in-
terim ipso Christo Domino inuisibiliter ele-
ctioni: quod ita fieri statuit, vt ipsius vicarij &
ministri, in honore & veneratione essent;
nosque doceret, id, quod illi fecerint, ipsius
prouidentia fieri: ideoq; esse illis in eo, quod
statuunt, obediendum, atque si ipsemet illud
statuisset; iuxta illud quod alias ipse dix-
erat

rat

e Luca 10.
16.

rat: e qui vos audit, me audit.

PUNCTVM II.

I.

a Psal. 108.
8.

CONSIDERANDVM deinde, quid in
ca Electione Apostoli ex parte sua præ-
stiterint. Et primo perpédenda est S. Petri, tâ-
quã capitis illius congregationis sollicitudo,
in præstandis muneris sui obligationibus; in-
spirâte quidẽ illi Deo, quæ agere deberet; ipso
verò applicante, ad ea præstanda, lumen cœ-
leste, sibi a Deo communicatum, cum illi a-
peruit sensum, vt scripturas intelligeret; ide-
o que optimè affectus est, quid illæ de Iuda
prædixisset, & a *Episcopatum eius accipiet alter*.
Est etiam fas credere, Sanctum Petrum, & rû-
& in similibus casibus occurrentibus, consu-
luisse Beatissimam Virginem, tanquam omni-
um Magistram, & omnium maximè in myste-
rijs fidei & Diuinarum scripturarum cogniti-
one illustratã, quid scilicet esset faciendum.

Ex hoc discam; Prælatos & eos, qui ad tem-
pus se recipiunt, orationis causa; non propte-
rea negligere debere officij sui obligationes:
nam oratione ipsa, simul cum executione
voluntatis Dei, aptius disponuntur ad impe-
trandum, quod ea recollectione quærunt.

II.

PERPENDENDÆ sunt deinde Heroi-
cæ aliquæ virtutes, quas illa Sancta Congre-
gatio tunc exercuit, tanquam indicia eius,
quod Sanctus Spiritus paulo post erat in illis
effecturus. *Prima* fuit, magna **O B E D I E N-**
T I A & subiectio, qua se iudicio Sancti Petri
subi

subiecerunt, nullo prorsus aut replicante, aut contradicente; quamuis dicere quispiam potuisset: expedire ut Spiritus Sancti aduentus expectaretur, quò eius præsentia rector esset electio: sed nihil tale à quoquam allatū est, quia omnes suum iudicium, Pastoris sui iudicio subiecerunt; facientes quidquid ille proposuerat. quo factò nos docuerunt, qua ratione oporteat, Prælati nostris, pròptè & cum iudicij resignatione obedire: quòd propterea magno studio conabor imitari, ut hac obediendi ratione, magis me disponam, ad recipiendum Spiritum Sanctum, qui datur sic obedientibus, inobedientibus autem negatur. *Secunda* virtus fuit magna **VNIOR ET CONCORDIA**, in duobus illis nominandis, quos proposuerunt, ad Apostolatus dignitatem, absque vlla intèr ipsos ambitione huius dignitatis, aut discordia, & iudicorum diuersitate, num duo tantum, aut plures, & qui ex omnibus essent nominandi: omnes enim magna animi demissione, se indignos iudicabant Apostolatus dignitate; & ita magna pace & concordia duos illos nominarunt, quos iudicio suo optimos in tota congregatione, & ad id muneris aptissimos existimabant: quorum exemplo, semper quod in me erit, concordiam & humilitatē in omnibus occasionib, promouere cõtendā; per illos siquidē occurritur ambitionibus & factionibus congregationū, & ita disponuntur ad Spiritum Sanctum recipiendum.

TERTIA VIRTUS fuit, ORATIONIS & accessus ad Deum, qui nouit corda hominum, ut ille declararet, vtrum illorum duorum, ad eam dignitatem elegisset; in quo simul fatebantur, facile homines in his electionibus decipi posse: quia non nouerunt corda, in quibus bonum & malum residet; idedque facile contingere, ut malum existiment probum, aut minus bonum meliorem: fatebantur etiam, Deum in sua æternitate aliquos elegisse, ac designasse, ad suæ Ecclesiæ dignitates & officia: ideoque hoc nobis in votis esse debet, ut illos ipsos eligamus, quod nostra electio Deo electioni cõformetur. Ad quæ omnia plurimum confert feruens oratio, quæ fit in concordia & charitate. O Spiritus Sanctissime, cuius prouidentia, Sancta illa discipulorum Christi Congregatio regebatur, tribue omnibus quæ in Ecclesia sunt Congregationibus, hæc supernas virtutes. OBEDIENTIAM, CONCORDIAM, HVMILITATEM, ET ORATIONEM; ut in illis tanquã in quatuor firmissimis columnis fundatæ, perseuerent semper in Spiritu sanctæ vocationis suæ. Et quoniam sine illis, neque ego possum in mea perseuerare; infunde eas mihi cum tua copiosa gratia ad tuæ gloriæ manifestationem.

PUNCTVM. III.

CONSIDERANDÆ hic sunt causæ, ob quas Christus Dominus, prætermisso Iosepho, qui cognominabatur Iustus, Mattheum

elegit.

elegerit ad Apostolatū. **P R I M A** enim fuit, quia vult Deus, omnia sibi præstita obsequia honorare: & quoniam Barfabas, in magno iam erat honore & autoritate inter discipulos, ob opinionem Sanctitatis, cuius causâ cognominabatur Iustus, & hoc cognomine ab omnibus appellabatur, voluit etiam Mathiam honorare, qui tale cognomen non habebat; sed aliud valde gloriosum, Apostoli scilicet illi tribuit, ut omnes illum etiam hoc nomine venerentur. **A C C E D I T**, quod Mathias cum esset aliàs vir Sanctissimus, erat simul humillimus; qui Sanctitatē suā studiosè occultabat, ut altiora humilitatis fundamenta iaceret; ac propterea non erat affectus honorificum illud Iusti cognomen, cumque sit Christo Domino nostro familiarissimum, a

*a Luca. i. 52.
c. 14. 11.
b Psal. 112. 7*

b exaltare humiles, & *b* suscitare à terra inopem, & de stercore erigere pauperem, ut collocet eum cum principibus; cum principibus populi sui, ita voluit exaltare & honorare Sanctum Mathiam, dignitate principis in ecclesia sua, quæ id insinuat, se sentire de Sancto Mathia, cum in eius festo die, euangelium legit, in quo Christus Dñs dixit: *c* Confiteor tibi Pater, quia

c *Matt. 11. 25.*

a abscondisti hæc fidei mysteria, à sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis & humilibus; & paulo post inuitat omnes, ut ab ipso discant mites esse & humiles corde. **O** Deus altissime,

d *Psalm. 2. 6*

d qui in altis habitans, humiles respicis, qui versantur in terra, respiciens me oculis tuæ misericordiz, fac me humilem corde, sicut fuit

V. Part. Med.

O

Filius

Filius tuus dilectissimus, ut illum hic in humilitate imitans, dignus fiam obtinere partem eius exaltationis in coelo.

III.

e Genes. 48.
14.

f Matt. 20
16.

g Luca. 10.
21.

TERTIA causa fuit, ut discamus iudicium nostrum Diuinis iudicijs subijcere; quæ aliam sæpè viam tenent, quàm nostrum. Nam in hac designatione Apostoli, ut ex ipso textu apparet, primo loco posuerunt Barfabam, secundo autem Mathiam: Deus autem e *commutat* *anus* *manus*, sicut Iacob, ut his duobus Filijs benediceret, primo relicto, secundum elegit. non quod Barfabas indignus fuisset, sed ut intelligamus, in his donis gratiæ, facere Deum quod ipse vult, quia ita vult, & ita illi placet: ideoque sæpe in illis, *primi sunt nouissimi, & nouissimi primi*, iuxta illud, *git a pater, quia sic placitū fuit ante te*. Nec quisquā propterea conquiri potest, quia omnibus dat Deus, quod necessarium est ad ipsorum salutem; in alijs vero fauoribus extraordinarijs, & supererogationis, sine cuiusque iniuria, agit pro libitu.

Ex quo deducam, sicut Iustus Barfabas, nec indignatus nec questus est, nec inuidit suo socio; sed, quod iustus esset, Diuinæ se voluntati conformauit; eodemque modo Sanctus Mathias, dignitate accepta, non euauit, nec socium suum cōtempnit; potius, ex animi demissione, inferiorē se illo, in iustitia & sanctitate existimauit: ita ego, si me videro relinquit, & minoris fieri quàm alij, facere debeo, quod Barfabas; & si videro me alijs præferri, facere debeo, quod Sanctus Mathias; voluntatem

scili-

scilicet meam Diuinę omnio subijciendo, hinc
cuius manibus sunt sortes mea, & cuius prouidē-
 tia euenit, vel præferri, vel reijci; & parui,
 aut magni fieri; mihi que persuadebo, quando
 huiusmodi aliquam gratiam à Deo accipio,
 non id fieri, quòd ego sim sanctior; sed vt esse
 contendam: & forte, quia sum debilior; ac
 propterea extraordinarijs huiusmodi auxilijs
 indigeam: debeo autem præ omnibus, gaude-
 re de ijs, quæ Deus facit, etiamsi in meum ce-
 dant contemptum: nihil siquidem maiorem
 consolationem mihi adferre debet, quàm Di-
 uina & æterna Dei ordinatio. Et hæc est excel-
 lentissima animi dispositio, ad recipiendam
 Sancti Spiritus plenitudinem, sicut hi duo viri
 receperunt. Gratias tibi, Pater supreme, ob oc-
 cultam prouidētiam, qua tua dona electis tuis
 distribuis; omnes quidem honorando & ditā-
 do, licet hos plus quàm illos, pro tuo libitu:
 Ego tua occulta iudicia veneror, certus quòd
 sint iustissima. Gaudeo de gratijs omnibus tuis
 seruis collatis, & quod alij maiores accipiant,
 quā ego; siquidē tibi ita placet. Id verò supplex
 omnino oro, ne mea peccata, manus tuas, alio-
 quin liberalissimas, ligent; reliqua omnia Di-
 uinæ tuæ prouidētiae committo, siquidē quid-
 quid mihi donaueris, etiamsi paruum, excedit
 merita mea; sufficitq; mihi, à manu tua proue-
 nire, quidquid illud sit; vt magnam ego gratiā
 reputem, & me ipsum animem, ad te propter
 illud glorificandum in æternum. Amen.